

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje żadne prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, oraz zasady 22 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 ⁽²⁾, ponieważ uzasadniające utrzymanie praw do znaku używanie nie zostało wykazane w wystarczający sposób.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2009 r. — Republika Portugalska przeciwko Komisji

(Sprawa T-33/09)

(2009/C 82/53)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i J.A. de Oliveira, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- w charakterze żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji C(2008) 7419 z dnia 25 listopada 2008 r., w której Komisja nakazała Republice Portugalskiej dokonanie zapłaty okresowej kary pieniężnej, zasądzonej w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-70/06, od dnia 10 stycznia 2008 r.,
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności ww. decyzji w zakresie, w jakim wywołuje ona skutki po dniu 29 stycznia 2008 r.
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania lub, w razie gdyby Trybunał Sprawiedliwości ograniczył się do obniżenia kwoty okresowej kary pieniężnej, obciążenie każdej ze stron własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 230 WE, podnosząc naruszenie przez Komisję postanowień traktatu WE lub przepisów prawnych dotyczących jego stosowania.

Zdaniem skarżącej Komisja faktycznie dopuściła się naruszenia traktatu WE lub przepisów prawnych dotyczących jego stosowania, nakazując zapłatę kwoty odpowiadającej okresowej karze pieniężnej, którą zasądził od skarżącej Trybunał Sprawiedliwości w sprawie C-70/06, za okres od dnia 10 stycznia do dnia 17 lipca 2008 r., przypadający po tym, jak skarżąca w pełni zastosowała się do obowiązku dostosowania prawa wewnętrznego do dyrektywy 89/665 ⁽¹⁾.

W dniu 10 stycznia 2008 r., gdy Trybunał Sprawiedliwości ogłosił wyrok w sprawie C-70/06 — w którym od skarżącej została zasądzona okresowa kara pieniężna w za każdy dzień opóźnienia w podjęciu środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku z dnia 14 października 2004 r. w sprawie C-275/03 Komisja przeciwko Portugalii, polegających na uchyleniu dekretu z mocą ustawy nr 48051 z dnia 21 listopada 1967 r., który uzależniał przyznanie odszkodowania osobom, które doznały uszczerbku w wyniku naruszenia prawa wspólnotowego w zakresie zamówień publicznych lub krajowych przepisów transponujących to prawo, od wykazania umyślnego działania lub rażącego niedbalstwa — Republika Portugalska przyjęła już ustawę nr 67/2007, uchylającą wspomniany dekret z mocą ustawy i ustanawiający nowe zasady pozaumownej odpowiedzialności cywilnej państwa i pozostałych podmiotów publicznych oraz ogłosiła tę ustawę w *Diário da República*, Seria I, nr 251, w dniu 31 grudnia 2007 r. Ustawa ta weszła w życie po upływie trzydziestu dni od dnia ogłoszenia, tj. w dniu 30 stycznia 2008 r.

W dniu 4 stycznia 2008 r. skarżąca poinformowała o tym fakcie Trybunał Sprawiedliwości i zwróciła się o dołączenie kopii wspomnianej ustawy do akt sprawy C-70/06. Jednak ze względu na to, że postępowanie znajdowało się na bardzo zaawansowanym etapie, Trybunał Sprawiedliwości nie mógł już uwzględnić tej okoliczności, a w dniu 10 stycznia 2008 r. wydał wyrok.

W związku z tym skarżąca uważa, że nakaz zapłaty okresowej kary pieniężnej może obejmować jedynie okres do dnia 9 stycznia 2008 r. lub, w najgorszym razie, z uwagi na to, że wejście w życie ustawy nr 67/2007 nie nastąpiło w dniu jej ogłoszenia, do dnia 29 stycznia 2008 r. Nakaz wydany przez Komisję jest zatem całkowicie bezzasadny w odniesieniu do okresów późniejszych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2009 r. — dm-drogerie markt przeciwko OHIM — Distribuciones Mylar (dm)

(Sprawa T-36/09)

(2009/C 82/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: dm-drogerie markt GmbH + Co. KG (Karlsruhe, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Bludovsky i C. Mellein)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Distribuciones Mylar, SA (Gelves, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 października 2008 r. w sprawie R 228/2008-1 i wydanie orzeczenia o oddaleniu sprzeciwu w całości;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 października 2008 r. w sprawie R 228/2008-1 i przekazanie sprawy OHIM;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 października 2008 r. w sprawie R 228/2008-1; i
- obciążenie Distribuciones Mylar, SA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „dm” dla towarów z klas 1, 3-6, 8-11, 14, 16, 18, 20-22, 24-32, 34 i usług z klasy 40

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Distribuciones Mylar, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy „DM” nr 2 561 742 dla towarów i usług z klas 9 i 39

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 57 i 59 rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na mylne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że pismo strony pozwanej z dnia 8 czerwca 2007 r. nie zawiesiło terminu na wniesienie odwołania; naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą błędnej oceny, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku spornych znaków towarowych z uwagi na podobieństwo towarów nimi objętych; naruszenie zasady 17 ust. 2 i 4 rozporządzenia Komisji nr 2868/95⁽¹⁾ ze względu na niestwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że Distribuciones Mylar, SA nie przedstawiła zasadniczych elementów sprzeciwu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1995 L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2009 r. — Advance Magazine Publishers przeciwko OHIM — Selecciones Americanas (VOGUE CAFÉ)

(Sprawa T-40/09)

(2009/C 82/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Advance Magazine Publishers, Inc. (Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: T. Alkin, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Selecciones Americanas, SA (Sitges (Barcelona), Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie R 280/2008-4 w zakresie, w jakim odnosi się ona do sprzeciwu opartego na rejestracji w Hiszpanii znaków towarowych nr 255 186 i 2 529 728;
- zmiana decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie R 280/2008-4 tak, aby nastąpiło wstrzymanie rozpatrzenie sprzeciwu do czasu wydania decyzji w sprawie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 064 219; oraz
- obciążenie Selecciones Americanas, SA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „VOGUE CAFÉ” dla towarów i usług należących do klas 21, 25 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Selecciones Americanas, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „Vogue Juan Fort, S.A. — Badalona” zarejestrowany w Hiszpanii pod nr 255 186 dla towarów z klasy 25; graficzny znak towarowy „VOGUE studio” zarejestrowany w Hiszpanii pod nr 2 529 728 dla towarów z klasy 25; zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 064 219 w odniesieniu do graficznego znaku towarowego „VOGUE” dla towarów i usług z klas 25, 35 i 39

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wymienionych w zgłoszeniu towarów z klasy 25

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania